

Heri er Udvalget enigt med Statsrevisorerne, og da disse iøvrigt Intet mod Udbetalingen have fundet at erindre, indstilles det derfor, at det besluttet:

- b) Blandt de under foranstaaende Littr. a nævnte Udgiftsposter findes fremdeles anført Gratification til Embedsmænd og Betsjente for Aaret 1848; men, som først er udbetalt i Aaret 1850 . . . 890 Rbd.

Den her omhandlede Gratification er bevilget ved Indenrigsministeriets Resolution af 17de April 1850, i hvilken tillige er fastsat, at Beløbet skal belastes Regnskabet for Aaret 1849. Ved denne Postering antage Statsrevisorerne, at Ministeriet er gaaet ud fra den Anskuelse, at Udgiften, der traadte istedetfor Procenter, burde belastes det samme Regnskabsaar, hvori Procenterne vilde have været at udrede. Statsrevisorerne have imidlertid med Hensyn hertil opkastet det Spørgsmaal, om denne Disposition over Statens Penge, der er foregaaet i Finantsaaret 1850—51, henhører til de ministerielle Handlinger, med hvilke Rigsdagen har at føre Control. Det er forsaavidt ikke antaget, at den Omstændighed kan have nogen Indflydelse, at det foregaaende Aars Regnskab ikke var afsluttet, hvorved det er blevet muligt at anvise Beløbet efter, og postere det som Gjæld før end den 1ste April 1850. Revisorerne have nemlig formeent, at Resolutionen, som afgiven i Tiden, for hvilken Finantsloven var gjældende, ogsaa maatte henhøre under sammes Omraade. Og bemærkes des derhos, at der, ifølge vedkommende Journal, var til Finantshovedkassen i Aaret 1850—51 indbetalt som Renter af Driftscapital og af Overskud for 1847, 1848 og 1849. . . . 46,330 Rbd. 29 f. men at denne Indtægt i 1850—51 vilde være

forøget med 890 — " —
hvis hien Gratification ikke var bleven bevilget. Revisorerne have under disse Omstændigheder antaget, at det maatte indstilles til Rigsdagen, om Udbetalingen,

Udgiften, 890 Rbd., passerer.